

**RODOLINS SOBRE ELS POETES DEL
PROJECTE GENERACIÓ (H)ORIGINAL,
IMAGINATS PER JOSEP PEDRALS,
MERITXELL CUCURELLA-JORBA I
FERRAN GARCIA**

La primera va ser ella,
va inventar l'original:
la Meritxell Cucurella.

Va la Txell i amb un parell
s'inventa l'original,
un garito de nivell
que ara en diuen catedral.

i al Gigi que no és poeta
li toca fer de paleta

Pelacanyes i poeta
va venir en Prenafeta.
Com que és un home com cal
ens va dur un orinal.

En Garriga l'eixerit
no ve mai quan hi ha partit.
Cosmonauta i rondinaire
s'empenya però no gaire
i és el nostre Sant Patró
murri, poeta i senyor.

En Todó, l'home inaudible
sempre ha estat imprescindible
Fòssils, lladres i horitzons
i doctes observacions
reparteix a butxacades.

N'és flor de recitadors
i ha conduït l'horinal
en Pedrals dels furgatoris.
Va començar fent escola
i ara, va tirant... i mola!

La Pubilla heavy, era
i és, Laia Noguera.
Ara treballa a Fonoll
i s'ha fet mal al genoll

També foren cosa fina
les trifulques d'en Quinina
i el discurs a la nació
d'un subaltern d'editor.

No és poeta la Isabel
però no es talla ni un pèl
Ara fa de llibretera,
no penseu que és calderera.

I un pastor amb veu de tro:
Orson Welles o Joan Vigó.
Sang i fetge i cap i pota:
Joan l'esquarterador!
De la Cava ve en Carmona
bon xicot i molt formal,
és Boueta a domicili
(i empotra mig Barcelona)

l'Hac Mor rebenta l'hospici
i l'Ester canta amb defici;
que quan canta la Xargay
ho senten fins a Hawai.

Ve net però no és Ros(s)ell.
Garrofes i garrotins
li surten de ben endins,
Fa performàncies molt fines
i les canta en japonés.

De l'escola mallorquina
Lord Alorda i en Vadell,
venen amb els de Pèl Capell.
Volen cremar Barcelona!

Llarg i prim l'Enric Casasses
mou les muses i les masses.
Duu un copalta-xemeneia
i és el que en té més idea.

I ací tenim en Clapés
l'ambaixador quebequès
que no es deixa escapar res
i fa anys que fa Cafès.

No us penseu que és malcarat,
és que diu les veritats
és en JR Bach
de Kosambi disfressat!

Va muntar un bon sidral
la Laia Martínez López.
Amb poemes d'adulteris
va remoure l'horinal
i ara és punki sideral .

La Calafell dona i dona
diacrítics a gratcient.
I li han robat el poema
amb una norma recent

La Miret fa tronar i ploure
dibuixa, pinta i recita,
fa teiatru, cocteleja
i fa una mica d'enveja.

David Castillo poeta,
fa d'"abuelo cebolleta"
quan oficia funerals
d'amics contraculturals.

Si no li agrada la broma
la Dolors fot un miquel
al mateix Papa de Roma
i fa baixar els sants del cel.

l'Ester Andorrà escriptora
de poemes afamats
disfressada d'editora
es fa la Breu i és immensa
la seva...capacitat

El feréstec Pau Gener
amb el seu vers esmolat
ens fa un discurs abrandat
muntanyenc i sorneguer.
El nostre "beat" del Montseny

l'Stefano M. Cingolani
el parroquià més fidel
implacable i distingit,
un cavaller erudit
medieval-contemporani.

En fi, comença, en Tomàs:
de romanços n'ha fet molts
i també un autoretret
tot tocant el clarinet.

En Lluís Calvo és un heavy
poeta d'alt rendiment.
D'excursió pel meridià
ha trobat un talismà.

Andreu Subirats, lo Sito
canta la jota i el bou
tant si neva com si plou
i rosta de viu en viu
les galtes de la perdiu

Francesc Gelonch sense mandra
vol anar a París de França.
Feina fuig, cassola vine
fa poemes i va al cine.

l'Ymbernon en fa un gra massa:
viu en un món carabassa.
Ens cuina pernil de gla
amb llaunes d'atún la la.

Marc Romera, l'exquisit
culé, editor i poeta,
la ferum de margarit
li fa perdre la xaveta.

l'Anna Ballbona tenia
un conill ben engabiat
ara gallines pastura:
és que s'ha normalitzat.

La López ha publicat
el seu segon poemari.
Tothom li diu que no pari
i veu el món per un forat.

Maria Antònia Massanet
si t'arreplega distret
t'organitza un festival...
si és de gènere, com cal.

Jordi Pàmias, de Guissona
poeta i bona persona.
Sota la lluna d'estiu
ha cantat la nit benigna
i és un sènior molt actiu

no hi ha festa ni sarau
ni congrés ni seminari
(literari, com s'escau)
presentació, festival,
concert, tesi doctoral,
fira, tec o recital
de la salsa cultural
que no sigui twitejat.
A tot arreu hi veuràs
fent-se selfies amb la penya,
la ubiqua Laura Borràs

L'Andriy i la Catalina
amb estil desenfadat
fan versots de veritat
amb aromes d'Ucraïna

Màrius Sampere: el degà
mil poemes a l'armari
és el més jove que hi ha
en el cercle literari

Amb colors de nits i jorns
s'embolicà amb argelagues
menja arròs amb coses rares
i es fa dir Albert als forns

Ens ha acollit amb anhel
entre solucions i nyaps
sempre intentant lligar caps,
l'amo de tot, en Manel

No sé per quin ham ens tiba
però ens té a la bona via,
i ara que ha guanyat el Riba,
quin plaer que és la Maria

La Martina al dematí
s'alça i es posa el Bombí
es coda bé la jaqueta
i surt a córrer a la meta

La Núria Martínez Vernis
és un huracà bullent
que de cop fa que et governi
la força que mou el vent.

En Gerard tot ho coordina
segons la seva obsessió,
i ja ha tornat de la Xina.
Ell és el ver Altaió

En Nopca, com l'argent viu
semblava un mitja-cerilla
i Ara escriu com una guilla.
Fou tímid i és explosiu.

Amb tres As, tot d'un plegat
i amb eterna joventut
hi ha l'Anna Aguilar Amat
que sempre ens ha sorpresgut.

Una italiana nostrada
que ara fa de llibretera,
la Lucia és llumenera
i ens agrada, sí, ens agrada.

En Boixeda va a Sevilla
però no perd el seient
i l'han retratat i brilla
com un fil d'or, primament.

De Sant Quirze de Besora
va rribar en Pancraci Max
que és picaresc a deshora
i envia els e-mails per fax.

La Mireia Vidal-Conte
que voldria ser la Woolf
és la princesa d'un conte
i té de príncep en Palol.
La Blancallum, de postal
fa poemes i dibuixa
i fent edicions de luxe
no sembla tenir rival

La primera contrasenya
del poeta-resident
formava part de la grenya
d'em Bombí, quin gran moment

Amb coherència increïble
supervivent sempre en lluita
és l'acràcia que milita
el Vinuesa irreductible

Jordi Vintró que és un savi
modest, heroi i informàtic
és un poeta empàtic
i un referent quasi ingràvid.

Sempre du art a la bossa
i el romesco fet de casa,
és la diva més famosa
i quan flirteja no es casa.

Va venir que era una nena
i allà al mig de l'Horinal
va sortir-li aquesta vena
contudent d'Ivette Nadal

Potser no caldria dir-ho
però implosiona en molsa
L'Anna diu: "No caic, em tiro"
i va i es tira l'Alorda

Crooner internacional
Carlos Andreu canta jotes
i sense encertar les notes
les fa sonar ben puntuals

L'Ignasi Pàmies, redéu
és pencaire de laBreu
que ja n'està tip i cuit
prò sempre té un budell buit.

A les bones o a les males
té un bon coixí familiar
ja sabeu que en Martí Sales
ve de nissaga de l'art.

Tot i que no sé que hi pinta
la Marina bé que hi és.
(ho sabem de bona tinta,
aquí hi ha posat calés)

En Florit que és tan robust
sempre ens ha aportat esclat
i amb el seu clàssic bon gust
és un bidell il·lustrat

Amb la veu d'en Marçal Font
obres panys, candaus i portes
i, si no, t'hi fot un pont
i pots emportar-te el cotxe

L'ànima d'aquesta història
és un home impressionant
Déu el tingui sempre en glòria,
que visqui etern en Ferran

Que ningú no se'ns espanti
si no troba el seu retrat
podria ser que la panti
ens l'haguera Pantinat

Aquest segur que no hi és
però es cuidarà de la tropa
es tracta d'en Jordi Galopa
futur de tot aquest ves

I aplegant tota la gamma
de poetes en garlanda
hi ha la immensa intensa mamma
de tothom, la Nuri Isanda

En Joan Duran i Ferrer
és una estrella de Sitges
i amb la química que té
no deixa els versos a mitges

Tot i que no gasta rima
ell té la trama perfecta
en Busquets arriba al clímax
sense que es noti l'efecte

El més guapo de la lleva
ja té prole encomanada
i ha sortit tan ben plantada
que ja ni és seva ni teva

És tan tendra i tan mimosa
tan delicada amb tothom
que no miri amb quina nosa
li voldria evitar el nom

L'últim dandi de ponent
és un lord, un sir, playboy?
en Sanuy gestiona ambient
com un bon vivant cofoi.

En Caño dinamitaire
nictàlgic i petardista
és el terror del container
indòcil, desobedient
i recita a cop calent
els poemes de memòria.

mai veureu fer cap bunyol
al famós víctor sunyol
i diuen les males llengües
que ha escrit en algun moment
un poema que s'entén

la marta que és retratista
i en didac el cantautor
ens fan sortir de l'armari
i ens posen ben a la vista

ara al final de la rambla
a més de la negra flor
trobareu l'aparador
del poetam en estampa

quin parell d'embolcaires!
sense la vostra constància
romandriem a la cova
incògnita dels versaires.

moltes gràcies a tots dos!